

Klíč k výběru a utřídění stovek fotografií z nepřeberného množství, které nabízí dílo a archiv Václava Chocholy, může být tematický, chronologický, žánrový...

Pro tuto publikaci jsem však zvolila koncepci výběru méně tradiční: asociativní, vztahovou. V roce 1980 jsem zakončila studia na FAMU diplomní prací pod vedením Karla Dvořáka a Petra Tauska »Životní a tvůrčí podněty fotografa V. Chocholy«. Z rozhovorů a vzpomínek Václava Chocholy a jeho přátel jsem tehdy shromáždila nepatrnou část svědectví o světě polozapomenutých příběhů, myšlenek a slov, ale zbylo i mnoho nedokončených autentických poznámek.

Úvod	5
Kabinet všedního dne	10
Kabinet imagince a tajemství	35
Kabinet elektrizující a neklidný	64
Kabinet groteskní	86
Kabinet objevů a hledání	104
Kabinet nevšedních setkání	126
Kabinet melancholický	166
Životopisné údaje	193
Dokumentace	198
Resumé	200
Poděkování	214

Již tenkrát jsem si uvědomila, kolik nevyřčeného a zapomenutého si s sebou odnesli Chocholův velký přítel, fotograf Karel Ludwig, malíři František Tichý a Zdeněk Seydl, fotoreportér Karel Hájek... S výpověďmi právě těchto osobností by se utvářela mozaika tehdejší doby a její generace daleko celistvěji. Dnes si těch dobových záznamů nesmírně vážím.

Doplnila jsem je i rozhovory s umělci Skupiny 42, s níž je Chocholova tvorba snad nejvíce generačně a tematicky spjata.

To, že v práci pokračuji, považuji za jistou povinnost. Ráda bych, aby jeho archiv promluvil a dokázal, že v historii české fotografie má Václav Chochola své pevné místo.

Z nashromážděných fotografií jsme postupnými redukcemi vybrali 268! Jsou řazeny a stavěny do konfrontací, vzájemných vztahů, asociací, ale i nálad a atmosfér. V některých případech i trochu proti vůli autora. On sám svou tvorbu celkem pochopitelně vnímá ustáleným řazením tak, jak byl zvyklý z dosud realizovaných výstav anebo výběry ovlivněnými dobovými estetickými normami.

Vlastní obrazová část je rozdělena do sedmi oddílů asociativně pojmenovaných. Textovou i obrazovou koláží se publikace pokouší hledat a nacházet cykličnost Chocholovy tvorby. Jeho nostalgické návraty k tématům, místům a osobnostem.

Snažme se pochopit jeho fotografické dílo jako celistvý obraz otisků generace umělců, ke kterým svým tvůrčím směřováním patří. Sjednocovala je nejen společná myšlenka o pojetí moderního umění, ale především jejich vzájemnost. Ať už to byli malíři či básníci, herci, fotografové, teoretici, všichni se dali unášet společnými a přátelskými inspiracemi.

Blanka Chocholová, 1993